

Christians historie

”Nu ligner hun et menneske”

Christian blev involveret i kvindehandel, da han mødte Rose. Han hjalp hende tilbage til livet ved hjælp af sin menneskelige intuition og det netværk af professionelle, som han langsomt byggede op omkring sig

Det er marts, og det er koldt. Det er en aften for over tre år siden. En mand venter på bussen ved et stoppested i København. Han skal bare hjem. Men dér i skuret får han øje på en pige.

Apati er nok det ord, som beskriver pigen bedst. Hun er tynd, og hun har for lidt tøj på. Hun sidder bare dér og græder. Hun siger ingenting, heller ikke selv om manden spørger, hvad der er sket. Men noget må han gøre. Manden prøver: ”Mine døtre er derhjemme, tager du ikke med og får lidt mad?”. Så rejser hun sig op og nikker.

Dét er første gang, Rose og Christian ser hinanden.

Rose er midt i tyverne. Hun er fra Nigeria. Men det er længe siden, hun har været hjemme. Da hun var 17, blev hun lokket i en fælde og sendt ud af landet - til Europa. Her trækker hun på gaden og tjener mange penge. Ikke til sig selv, men til de mennesker, som har tatoveret deres mærker ind i hendes mørke hud. Christian er omkring 50. Han kender ingenting til unge piger, som bliver solgt fra deres land. Han aner ikke, hvad det er, han tager med sig hjem den aften. Og da han vågner næste morgen, er den stille pige væk igen.

Men så en dag er Rose tilbage. Hun har 2 nettoposer med. Hun siger stadig ingenting, men sidder bare dér på Christians trappe. Hun bliver lukket ind og får en seng. Nu er Rose for altid stukket af.

FORTROLIGHED

Engang fik Christian plejetilladelse for en lille pige. Det var på hospitalet. Christians egen søn var indlagt. Han var alvorligt syg. Det var den lille pige også. Men hendes forældre kunne ikke tage sig af hende. De var purunge, havde netop mistet et andet barn, og forsvandt i perioder ud af landet. Så Christian sad med deres datter, da hun døde.

De snakker stadig om ham på hospitalet: Christian, som uden videre tog sig af et dødssygt barn. Han er også kendt af andre i systemet. Hos Røde Kors, hvor

Christian flere gange har taget hånd om uledsagede flygtningebørn. Men kvindehandel kender han alligevel ikke noget til.

Derfor tror han næsten ikke sine egne ører, da Rose en nat begynder at fortælle.

Der er gået nogle dage, siden Rose fandt vej med sine nettoposer. Hun er i gæsteværelset. Christian sidder i sin seng. På et tidspunkt går hun ind. Hun sætter sig ved siden af ham. "Do you know what they did to me", er noget af det første, hun siger. Hun tager hans hånd. "Do you know how bad they were?". Og så begynder Rose at snakke. Uafbrudt, i 3 dage. Om voldtægter, sult og afstraffelser. Om at ligge på knæ hele natten, når pengene ikke blev tjent hjem, om at stoppe vat i skeden og tage kunder, når hun havde menstruation, om politi, abort og sine 7 år på gaden i Italien. I én pærevælling.

"Det var som at vælte en kasse lego ud på gulvet", fortæller Christian. "Nu vælter det, nu vælter det!, tænkte jeg. Men jeg lod det bare falde". Nonstop. Rose er ikke til at standse. De spiser ingenting. Sover næsten ikke. Hvis Christian døser hen, tager Rose hans arm og ryster ham: "Nu skal du høre resten". Christian gør ikke noget. Tager noter for at finde hoved og hale i historien. Men ellers gør han ingenting.

Og Rose får tillid til den mand, som bare hører efter, når hun snakker.

TRÆNING MED EN SKYGGE

Rose får lov at blive. Christian tager hende til sig som et andet plejebarn. Han fortæller ingen myndigheder om den unge kvinde. Christian synes bare, Rose har brug for ro.

Det er åbenlyst, at Rose har store traumer. Hun krabber hen ad gulvet, hvis nogen lægger hånden på hendes skulder. Hun kan heller ikke træffe valg. "Skal du ikke have mad?". Rose kan sidde stille hele dagen, hvis Christian ikke spørger. Så han øver hele tiden hendes vilje. "Kan du bedst lide de her sko. Vil du have kartofler eller ris?". Det er helt banalt. Men Rose bøjer som et siv i vinden, når et valg er undervejs; hun vil bare please.

Christian provokerer reaktioner frem. En dag går Rose amok i køkkenet. Hun kaster rundt med gryderne. Smadrer tallerkener ned i gulvet. Rose vil lave mad, men Christian gider ikke købe ind. "Sorry, sorry, sorry", bagefter er hun ikke til at trøste. Men Christian bliver glad. For lige dér, i Roses vilde reaktion, kommer der et glimt af menneske.

”Det gør man. Suppe, steg og is”, fortæller Christian. Han træner Rose i døgnets 24 timer. Hun bliver hevet med, når der er fest i Christians store familie. For Rose skal lære, hvordan normale forhold mellem mennesker er. Hun lægger aldrig op til snak. Men hun kan efterhånden følge med, når andre spiller bolden op.

Rose er isoleret i den første, lange tid. Men én veninde kommer på besøg i Christians hjem. Det er Lisa, som var meget tæt med Rose, da de begge trak på Vesterbro. Rose er glad for Lisa. Men hun er også nervøs. Lisa tjener stadig ind til mama nede i gaden. Lisa kan få penge, hvis hun fortæller, hvor den forsvundne flygtning er.

Men en dag bliver Lisa arresteret og vist ud af landet. Rose og Christian hører ikke mere fra hende.

FAMLEN EFTER NETVÆRK

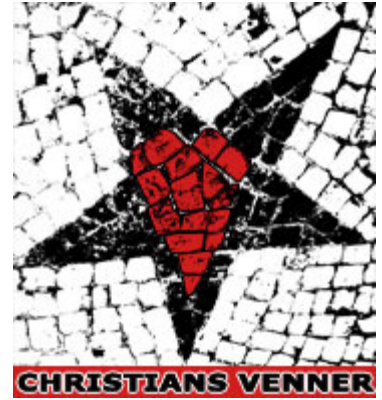
”Hvis Lisa havde sladret, var vi begge to døde”, siger Christian. En slave stikker nemlig ikke af. Roses bagmænd kæmper for at tvinge hende frem. I Afrika bliver hendes søster taget til fange. Beskeden er, at ”Rose skal gå tilbage, hvor hun kommer fra”. Ellers bliver Anna aldrig fri.

”Hvad fanden gør jeg nu?”. Christian er på herrens mark. Da Anna bliver bortført, vælger han at søge hjælp for første gang. Christian går til den katolske kirke. De forhandler i Nigeria og får Anna fri. Men pengene betaler Christian selv – og der skal mange til. Nigeria er et stammeland. Derfor er det altid nemt at finde en familie. Christian flytter rundt på Roses mor og søskende. De får syv nye hjem i alt. Prisen er på flere hundrede tusind kroner.

Der er gået otte måneder, da Christian går til Røde Kors: ”Det er i en periode, hvor hun viser mere og mere selvstændighed og styrke”. Christian vurderer, at der skal professionelle på. Dét bliver en befrielse: Endelig hjælper andre med at bære lidt af byrden. Rose får sundhedstjek. Hun går i terapi og får juridisk bistand. Hun begynder også at gå i skole.

Det hele kræver, at hun søger om asyl. Dén proces bliver hård. Rose får afslag i første instans – selv om hun fortæller alt, hun ved, til politiet. ’Sagen om Rose’ skaber mediestorm og bliver taget op på Christiansborg. Til slut, i juni sidste år, omgør Flygtningenævnet Udlændingsservices afgørelse og hun får lov at blive.

Medarbejderne i Reden på Vesterbro er ellevilde. Endelig har en handlet kvinde fået asyl: Rose har banet vejen. Christian møder Trine Lund-Jensen og Dorit Otzen, som leder værestedet for de gadeprostituerede. Og først nu, til allersidst, forstår han, at han kunne have fået assistance meget mere af vejen.

GODT PÅ VEJ

Rose har fået lov at blive. Men Christian skubber stadig på: Nu skal hun stå på egne ben. Hun får sit eget sted at bo – i en forstadslejlighed, så hun bliver en del af Danmark. Christian lærer Rose, at enhver må svare sit. Hun tager et fuldtidsjob og lærer dansk på aftenskole.

Christian insisterer også på, at Rose skal have veninder. Han finder nogle danske piger. Det bryder den første is, og Rose begynder hurtigt selv at lære folk at kende. Hun kigger efterhånden også efter mænd. Klæder sig chikt: "Hun kan lide at få et elevatorblik", fortæller Christian glad. Det er jo dét, det hele handler om med Rose: "En ung pige skal ikke sidde lamslået på en sofa. Hun skal ud og blive forelsket. Hun skal more sig og være sammen med veninder". Christian føler, de er tæt på målet.

Rose er hen ad vejen blevet menneske: Hun har selvstændighed. Hun har et job og ambitioner om at lære meget mere. Christian sidder bare og er stolt. Det sværeste er ved at være slut. Endelig kan han ånde ud og slappe af.

Indtil telefonen pludselig ringer. Det er en dag i januar i år. Det er Rose. Hun har en kort besked: "Lisa er tilbage. Jeg har givet hende dit nummer. Du må altså tale med hende".

Christians arbejde i perspektiv

Lisa er Roses veninde. Hun ved, hvad han har gjort for Rose. Derfor er hun kommet til ham. Men Lisa har også veninder på gaden. De spørger efter Christian, fordi de ved, at han kan hjælpe. De kommer i hans hjem - Christian huser mellem 6 og 8 kvinder hver nat, enkelte gange har helt op til 16 traffickingofre overnattet hos ham.

De tager bad, laver mad - og venter på, at det bliver deres tur til at få en snak med én, de stoler på.

Christians arbejde startede med Rose. Der bliver ikke flere Roser. Hendes sag er helt unik, hun er som Christians datter nu. Men der er flere som Lisa: Kvinder, Christian hjælper med at lukke op og tale ud. Så de bliver stærke nok til at tage imod den hjælp, som allerede findes: I Røde Kors og hos Reden, Udlændingesservice og politiet.

Alligevel har Christian brug for hjælp. Det er dyrt og tager tid at tage sig af en handlet kvinde. Foreningen Christians Venner hjælper med at hjælpe. Vi håber, du vil gøre det samme.

